

Ženy a kvety sa nekradnú

Pavol Habera

1. Viem, vy ste tá, čo mi nepatrí,
v sebe vás mám ako dávny križ.
Navíjam film pohľadov,
ktorý som vás ukradol.

Viem, vy ste tá, ktorú niekto má
a stráži si podľa zákona
a riadne má v dokladoch,
ja som vás tuším ukradol.

R: Tak ja vás teda vrátim
a nechám si len tmú
a najradšej sa stratím,
veď čakajú vás dnu.
Za všetko sa platí,
tak vyjdem cez stenu.
Veď ženy a kvety sa nekradnú,
ženy a kvety sa nekradnú

2. Mali ste hlas ako srst' z králiká,
no pravej láske sa však nevyká,
chodili sme záhradou,
kde som vás ukradol.

Dotkli sme sa vtedy ústami,
dnes je to všetko šťastne za nami,
minulosť je pod ľadom,
prepáčte, vás som ukradol.

R: Tak ja vás teda vrátim...

R: Tak ja vás teda vrátim
a nechám si len tmú.
Za všetko sa platí,
tak vyjdem cez stenu.
Veď ženy a kvety sa nekradnú.
Ženy a kvety sa nekradnú.